

ÎN C H E I E R E

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de YYYYYY împotriva deciziei XXXXX.

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de XXXXX împotriva YYYYYY cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La XXXXX, XXXX a depus cerere de chemare în judecată împotriva YYYYYY și ZZZZZ cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii menționează că, la XXXXX, fiind în XXXXXX. Astfel, a mers la ZZZZZ , unde a fost înregistrată la secția de internare și examinată de un medic din cadrul spitalului. Însă, după examinarea documentelor medicale prezentate de XXXXX, în care se indica că MMMMM, medicul a declarat că femeile gravide MMMMM sunt direcționate pentru naștere la NNNNNN.

Indică reclamanta că, se simțea rău și a solicitat o ambulanță sau un alt transport al spitalului pentru a fi transportată la ZZZZZ însă, reprezentanții ZZZZZ au declarat că nu pot să-i acorde serviciu urgent de transport. Astfel, ea a fost nevoită să meargă acasă, unde pe parcursul zilei rămase și a nopții a suportat dureri puternice. În dimineața zilei următoare, pe XXXXX , s-a deplasat cu transportul public de rută, în MMMMMM, unde a fost internată în ZZZZZ, iar la XXXXXXX.

Relevă că, XXXXXX, a depus cerere prealabilă la YYYYYY, solicitând anularea Ordinului nr. XXXXX. Iar, la XXXXX, prin răspunsul YYYYYY, a fost informată că solicitarea sa a fost respinsă. În motivarea răspunsului este menționat că, potrivit prevederilor XXXXX.

Accentuează reclamanta că, restricțiile stabilite XXXXXX, iar în situația relevată supra a fost limitată în dreptul său de a beneficia de XXXXX.

Afirmă că, în urma XXXXX XXXX XXXXX.

Solicită anularea Ordinului nr. XXXXX emis de YYYYYY și încasarea solidară de la pârâți a sumei de 7 000 de lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din XXXXX, în sensul majorării cuantumului prejudiciului moral, reclamanta solicită încasarea în mod solidar din contul pârâților în beneficiul său a sumei de 70 000 de lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral XXXXX.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din XXXXX, în sensul reducerii quantumului pretențiilor, reclamanta a renunțat la pretențiile înaintate față de ZZZZZ și a solicitat anularea XXXXX.

Prin hotărârea Judecătorei XXXXXX s-a admis integral cererea de chemare în judecată; s-a anulat XXXXX.

În susținerea soluției pronunțate, prima instanță a reținut că, aplicabile speței sunt XXXXX.

Astfel, cu titlu de consecință, instanța inferioară a conchis că XXXXX.

Subsecvent, prima instanță a reținut apreciat critic și ca XXXXX.

În acest sens, a relevat că poziția dată contravine răspunsului XXXXX.

Însă, contrar acestor XXXX.

Astfel, constatând că XXXXX.

La acest capitol, prima instanță a remarcat că, prin XXXXX.

Prin decizia XXXXX.

La XXXXX, reprezentantul YYYYYY a declarat recurs împotriva deciziei XXXXX solicitând primirea și admiterea recursului, casarea deciziei XXXXX și a hotărârii XXXXX cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele de fapt ale cauzei și a invocat temeiuri similare celor invocate în cererea de apel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

XXXXXX. XXXXX. XXXXX. XXXXX.

Cu titlu de consecință, completul de admisibilitate conchide că memoriul expus în cererea de recurs este lipsit de substanță, iar reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel, iar argumentele înserate în recurs fiind distincte procedurii de recurs, circumstanță care evidențiază caracterul declarativ al acestuia, lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului reprezentantului recurentului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*). La acest capitol instanță de recurs reține că recursul declarat XXXXX nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată, fiind neglijate în mod clar dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că reprezentantul YYYYYY a depus prezenta cerere de recurs după ce YYYYYY a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „*Levages Prestations Services*” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea*

nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat YYYYYY în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de YYYYYY se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță